

«Європа в 2 половині ХХ століття і до сьогодні»

Підготувала:
Студентка Барського педагогічного
коледжу ім. М.Грушевського
11-Ю групи
Михайліна Аліна

План

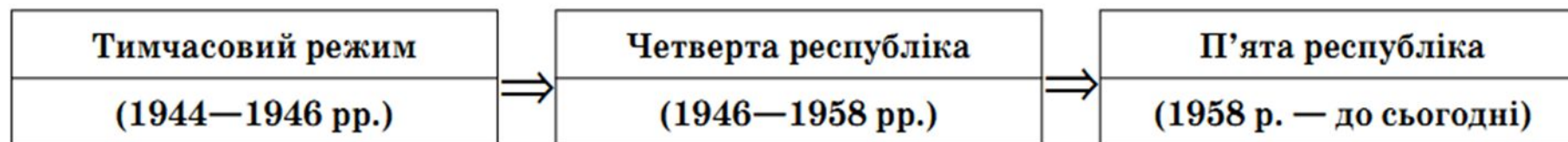
1. Франція
2. Велика Британія
3. Німеччина.
4. Італія.

Франція

Наслідки Другої світової війни

Показники	Характеристика
Людські втрати	<ul style="list-style-type: none">Загинуло 200 тис. військових і 173 тис. осіб мирного населення
Матеріальні збитки	<ul style="list-style-type: none">Грошова одиниця франк утратила 3/4 своєї вартості, на 40—50 % скоротилися капіталовкладення за кордоном. Франція знову стала країною-боржником.Руйнування і збитки були відносно незначними
Територіальні зміни	<ul style="list-style-type: none">Відновлення довоєнних кордонів.Початок розпаду французької колоніальної імперії
Соціально-економічні наслідки	<ul style="list-style-type: none">Падіння ВВП до рівня 1891 р. Скорочення втричі промислового виробництва, сільськогосподарського — більше ніж удвічі.Безробіття становило близько 600 тис. осіб. Перебування в країні 2 млн репатріантів.Зростання у 6 разів цін порівняно з довоєнним часом. Існування карткової системи.Припинення зовнішньої торгівлі

■ Розвиток Франції у повоєнний період

Післявоєнна Франція (1944 – 1946рр.)

- ▶ Відродження французької держави та економіки. У 1944-1945 рр. були націоналізовані ряд вугільних шахт, заводи авіаційних компаній, автомобільної фірми “ Рено ” , підприємства енергетики і нафтопереробного комплексу ,морський транспорт, Французький банк і найбільші кредитні банки .
- ▶ Підвищилася зарплата робітникам і службовцям , пенсії ветеранам війни.
- ▶ Колабораціоністів виганяли з державного апарату.

Четверта республіка

- ▶ У 1946 році було прийнято Конституцію Четвертої Республіки – найбільш демократичну за всю історії Франції. У країні запроваджувалось загальне виборче право, гарантувались права на працю, відпочинок, соціальне забезпечення та освіту. Країна проголошувалась парламентською республікою. Головну роль у житті країни мав відігравати двопалатний парламент, який обирав президента з обмеженими повноваженнями.
- ▶ Вибори 1946 року до нового парламенту закріпили провідну роль у політичному житті країни ФКП, СФЮ, МРП

**Політика «програмування економічного розвитку»
(кредити, податкові пільги, держзамовлення, приватизація)**

Загострення політичної боротьби, розрив відносин між ФКП та ФСП

**1946 – 1958
Змінилось 14 урядів**

Приєднання до плану Маршалла, входження до НАТО

**Колоніальна війна в Індокитаї (1946 – 1954)
(«брудна війна»)**

**1954 – 1962 – колоніальна війна в Алжирі;
Участь в інтервенції проти Єгипту (1956)**

Повне розчарування французів у владі, загострення політичної ситуації в країні, ідея встановлення сильної влади.

Становлення П'ятої Республіки

- 1958р. – Національні збори призначають Шарля де Голля прем'єр – міністром.
- Схвалено представлені де Голлем законопроекти про розширення повноважень президента.
- Розпуск парламенту Франції.
- 1958р. – проведено референдум про зміну форми правління – 80% населення проголосувало за президентську республіку
- 28 вересня 1958р. – прийняття Конституції П'ятої Республіки.
- 21 грудня 1958р. – обрання Шарля де Голля президентом Франції, який був наділений правами одноосібно визначати внутрішню і зовнішню політику.
- Демократи вважали, що це був «режим особистої влади».

ГОЛЛІЗМ

Державно-правова доктрина

- Оформлення президентської республіки:
 - посилення виконавчої влади за умови значної переваги президентської, що є виразником загальнонаціональних інтересів;
 - персоніфікація політичної влади;
 - система подвійної відповідальності уряду перед президентом і парламентом;
 - прямі загальні президентські вибори;
 - розширення безпосередньої демократії (проведено референдуми);
 - обмеження багатопартійної системи (запроваджена мажоритарна виборча система);
 - обмеження повноважень парламенту

1960р. – надання незалежності 14 африканським колоніям.

1962р – надання незалежності Алжиру, ліквідація французької колоніальної імперії

Шарль Андре Жозеф
Марі де Голль

Економічна доктрина

- **Пошук оптимальної економічної моделі, що враховує національну специфіку розвитку:**
 - жорстке стратегічне планування;
 - жорстка податкова політика;
 - розширення державного сектору в базових перспективних галузях;
 - збільшення долі державного сектору в економіці;
 - активізація бюджетної інвестиційної політики;
 - включення в економічні процеси всіх прошарків населення;
 - монетарна політика

Соціальна доктрина

- **Ідея «асоціації праці, капіталу і кадрів» як основа «третього шляху» розвитку, орієнтованого на соціальне партнерство**

Розвиток нових галузей – атомної, ракетно – космічної, виробництво ЕОМ, радіоелектроніки.

Реконструкція металообробної, хімічної, авіаційної галузей промисловості.

Зовнішньополітична доктрина

- Трансформація біполярної моделі світового порядку, створення «третього полюса» впливу в системі міжнародних відносин.
- Національна воєнна доктрина «оборони по всіх азимутах».
- Формування вісі Париж—Бонн.
- Концепція західноєвропейської інтеграції «Європа вітчизн».
- «Доктрина співробітництва» з колишніми колоніями.
- Мирне співіснування і діалог з наддержавами

Поліпшення відносин Франції з СРСР.
1966р.- вихід Франції з військового блоку НАТО

Повільне зростання заробітної плати

Зростання податків, безробіття

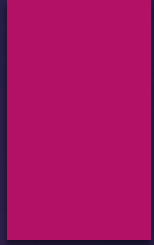
Різке зростання страйкового руху (робітничий клас, студентство)

На початку травня 1968р. – студентські акції з вимогою реформи вищої освіти

10.05.1968 – розгін поліцією демонстрації студентів

1. Збільшення заробітної плати, допомоги по безробіттю.
2. Розпуск Національних зборів.
3. 30.06.1968р. – нові вибори до парламенту Франції
4. Квітень 1969р. – на референдумі 52% виборців не підтримали подальші реформи Шарля де Голля, який подав у відставку

Франція у 1969 – 1990 роки

Роки	Подія
1969	Обрання президентом Франції Ж.Помпіду – прибічник «голлізму». Проведення соціальних реформ
1972	Посилення ролі лівих партій, які виробили спільну програму розвитку Франції
1974	За президента В.Жискар д'Естена спостерігається відхід від «голлізму», розширення співробітництва з НАТО
1981	Президент Ф.Міттеран прибічник націоналізації і розширення соціальних програм
1986	Президент Ж.Ширак проводив політику денационалізації, скорочення соціальних програм. Економічна криза 1990 – 1993 років
1995	Президент Франції Ж.Ширак проводить політику збільшення податків, структурних змін в економіці, зростання безробіття.

Особливості розвитку сучасної Франції

- Значна частка державного сектора в економіці;
- Захист державою соціальних інтересів трудящих;
- Виважена імміграційна політика;
- Спроби розв'язати релігійні проблеми ;
- Загострення міжнародних відносин у Франції

Президент Франції
Франсуа Олланд (з
2012 р.)

Від 15 травня 2012 року
уряд Франції очолює
Жан-Марк Еро.

Велика Британія

■ Наслідки Другої світової війни

Показники	Характеристика
Людські втрати	<ul style="list-style-type: none">Загинуло 265 тис. військових (без урахування втрат 100 тис. осіб країн Співдружності та імперії) та 70 тис. осіб мирного населення
Матеріальні втрати	<ul style="list-style-type: none">Становили чверть національного багатства (30 млрд дол.); внутрішній борг збільшився у 3 рази, зовнішній — на 21 млрд фунтів стерлінгів
Територіальні зміни	<ul style="list-style-type: none">Початок отримання незалежності Британськими колоніями
Соціально-економічні наслідки	<ul style="list-style-type: none">Падіння ВВП до рівня 1936—1937 рр. Фінансова і паливна кризи.Безробіття сягало 2 млн осіб
Політичні зміни	<ul style="list-style-type: none">Поразка консерваторів на перших повоєнних виборах, прихід до влади лейбористів

■ Прем'єр-міністри Великої Британії у повоєнний період

Ім'я	Роки перебування при владі	Партійна приналежність	Ім'я	Роки перебування при владі	Партійна приналежність
К. Етлі	1945—1951	Лейборист	Е. Хіт	1970—1974	Консерватор
В. Черчілль	1951—1955	Консерватор	Г. Вільсон	1974—1976	Лейборист
А. Іден	1955—1957	Консерватор	Дж. Каллаген	1976—1979	Лейборист
Г. Макміллан	1957—1961	Консерватор	М. Тетчер	1979—1990	Консерватор
А. Д. Хьюм	1961—1964	Консерватор	Дж. Мейджор	1990—1997	Консерватор
Г. Вільсон	1964—1970	Лейборист	Тоні Блер	1997—до сьогодні	Лейборист

Діяльність уряду У.Черчілля (1951 – 1955рр)

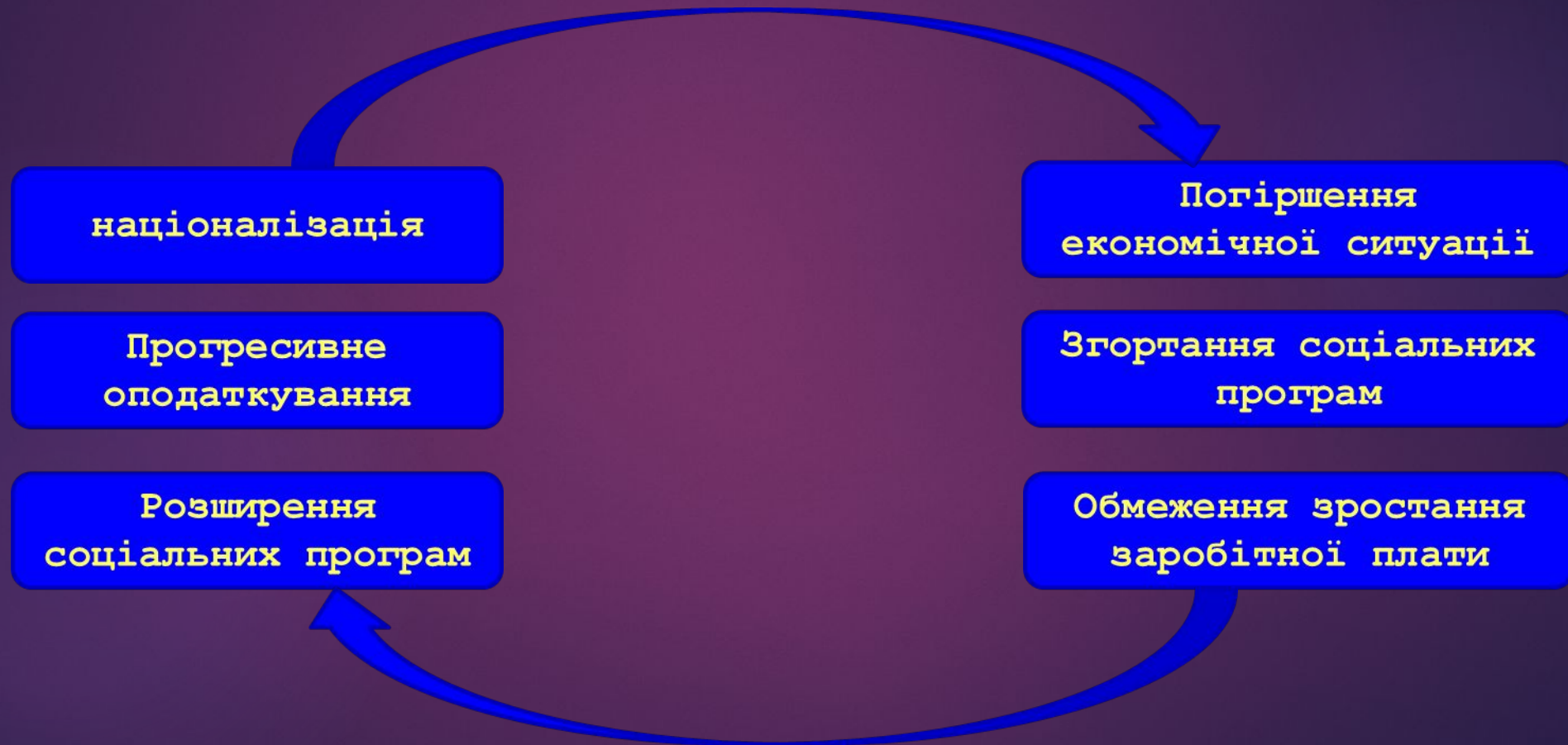
Основні заходи:

- ▶ Збереження статусу великої держави. Створення власної ядерної зброї.
- ▶ Збереження якомога більшої частини Британської імперії. Стимування розпаду імперії.
- ▶ Тісний союз з США. Координація зовнішньої політики.
- ▶ Зміцнення фінансової системи, повернення довіри до фунта стерлінга.
- ▶ Здійснення часткової денационалізації, скорочення соціальних програм

У 1952 р. помер король Георг VI, на престол вступила його донька Єлизавета II.

Діяльність лейбористських урядів (1964 – 1970, 1976 – 1979рр.)

Тетчеризм

■ «Тетчеризм»

Характеристика	
Основні заходи	<ul style="list-style-type: none">• Підтримка приватного підприємництва як основи економіки.• Відмова від жорсткої регламентації бізнесу.• Денаціоналізація (приватизація) нафтової промисловості, авіапромисловості та вантажного транспорту, частини комунальної власності.• Обмеження прав на страйки, звуження сфери діяльності профспілок.• Зменшення податкових ставок, збільшення опосередкованих податків.• Перегляд соціальних програм.• Підтримка приватної освіти та охорони здоров'я
Позитивні результати	<ul style="list-style-type: none">• Подолання кризових явищ, покращення економічної кон'юнктури.• Високі темпи економічного зростання.• Приток закордонних інвестицій.• Структурні зміни в економіці на основі наукоємких технологій. Модернізація традиційних галузей промисловості: суднобудівної, металургійної, вугледобувної.• Скорочення державного сектору, підвищення його рентабельності.• Низькі темпи інфляції. Бездефіцитний бюджет.• Більшість англійців стали власниками нерухомості.• Пожвавилась економічна активність населення. Зменшилось безробіття
Негативні наслідки	<ul style="list-style-type: none">• Збільшення плати за комунальні послуги та транспорт.• Широкий страйковий рух.• Зростання воєнних витрат.• Безробіття, зумовлене структурними змінами в економіці

Маргарет Тетчер

«Третій шлях» Е.Блера

Реформи:

- ▶ Реформа конституційної устрою – сформовані регіональні парламенти в Шотландії та Уельсі;
- ▶ Реформи системи освіти та охорони здоров'я;
- ▶ Політичне урегулювання Ольстерської проблеми;
- ▶ Зменшення безробіття, збільшення соціальних витрат.

Після 16 років правління консерваторів в 1997 р. до влади прийшли лейбористи. Як і в США новий прем'єр Е. Блер, проголосив «третій шлях». Він виступав за розширення соціальної бази.

Проголошувалася головним Людина та її бажання і проблеми. Після відставки Блера в 2007 р. прем'єром став Г. Браун.

Д.Камерон.
Прем'єр з 2010 -

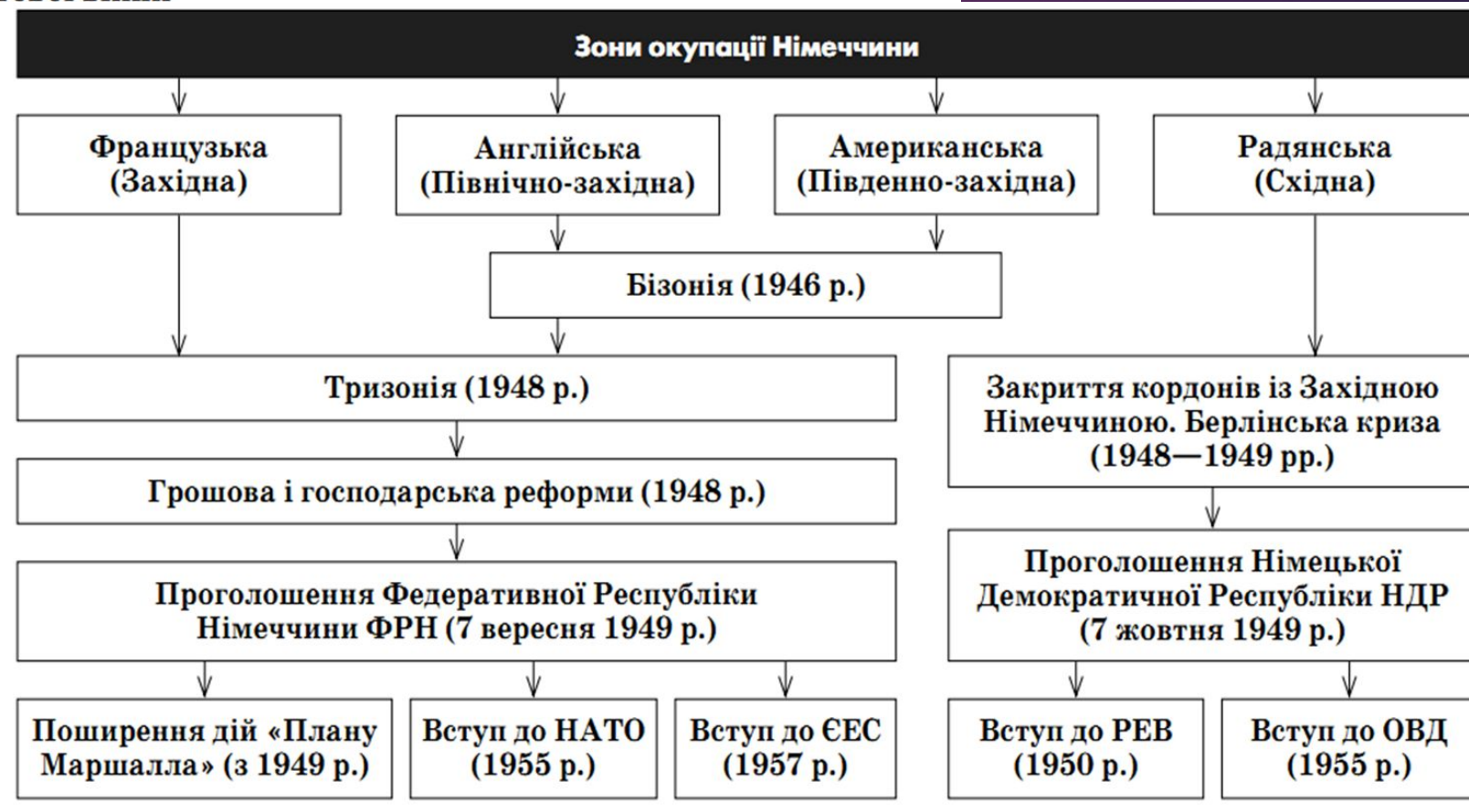

Е.Блер. Прем'єр з
1997-2007р.р.

Німеччина

■ Наслідки Другої світової війни

Показники	
Людські втрати	<ul style="list-style-type: none"> • Загин знахо
Матеріальні збитки	<ul style="list-style-type: none"> • Майж район обклад • Утрат • Утрат • Утрат
Територіальні зміни	<ul style="list-style-type: none"> • Перед • Розко • Утвор
Економічні зміни	<ul style="list-style-type: none"> • Повне
Соціальні зміни	<ul style="list-style-type: none"> • Прису інших
Політичні зміни	<ul style="list-style-type: none"> • Устан • Розко (тотал

Розкол Німеччини (хронологія подій)

На Заході	На Сході
Створення єдиної зони окупації (1946 – Бізонії, 1948р. – Тризонії)	СРСР розпочинає проведення заходів на побудову соціалізму (націоналізація, аграрна реформа)
Відродження діяльності партій – ДХС, ХСС, СДПН	Відродження КПН, СДПН, які пізніше об»єдналися в СЕПН
Надння допомоги за планом Маршалла та проведення грошової реформи 1948р. Л.Ерхард	СРСР забороняє сполучення між Західною Німеччиною та Західним Берліном (блокада до травня 1949р.), запровадження в обіг східної марки
31.05.1949р. в силу вступає Конституція. 20.09.1948р. Проголошено Федеративну Республіку Німеччини	07.10.1949р. Проголошення Німецької Демократичної Республіки

Заходи радянської військової адміністрації в 1945 – 1949рр. у Східній Німеччині

Характеристика

Заходи

- Ліквідація фашистського державного апарату, партій і організацій.
- Покарання військових злочинців.
- Аграрна реформа (ліквідувалось поміщицьке землеволодіння, земля передавалась малоземельним селянам, сільськогосподарським робітникам і переселенцям).
- Ліквідація монополістичних об'єднань.
- Націоналізація власності фашистів і військових злочинців.
- Передача місцевої влади структурам, утвореним Соціалістичною єдиною партією Німеччини (СЄПН).
- Проведення реформи освіти

Вищі посадові особи

ФРН

Президент – Т.Хейс;
Канцлер – К. Аденауер

НДР

Президент – В.Пік;
Прем'єр – міністр – О. Гротеволь

Економічні реформи

Автори реформ: канцлер - К.Аденауер, міністр економіки (пізніше канцлер ФРН) – Л.Ерхард

- ▶ Встановлення вільних цін;
- ▶ Запровадження державою гнучкої кредитної та податкової політики;
- ▶ Ставка на дрібний та середній бізнес;
- ▶ Розвиток нових галузей промисловості через режим «сприяння»

■ Економічний розвиток ФРН у 1950—1960-ті рр. «Економічне диво»

Причини

- Солідні стартові можливості.
- Солідна промислова база, сучасне устаткування.
- Компетентне керівництво реформами.
- Гнучка податкова і кредитна політика.
- Значні іноземні інвестиції (за планом Маршалла ФРН отримала 50 млрд дойчмарок).
- Організованість нації.
- Жорстка експлуатація робочої сили (робочий тиждень становив 62 години, заробітна плата складала 65 % довоєнної).
- Підтримка економіки з боку держави (довгострокові кредити, 30 % акцій підприємств належало державі).
- Відсутність військових видатків до 1955 р., присутність іноземних військ

Підсумки економічного ДИВА

- ▶ Середньорічний приріст промислової продукції становить 10%;
- ▶ Обсяг промислового виробництва до 1965р. зріс у 4 рази;
- ▶ Виробництво товарів широкого вжитку збільшилося у 2 рази
- ▶ За рівнем економічного розвитку ФРН виходить на одне з перших місць у світі.

Німеччина на рубежі століть

Канцлери Німеччини:
Г.Шредер (1998 – 2005);
А.Меркель(2005 – 2012)-
представник ХДС

А.Меркель

Головна проблема –
подолання відсталості
східнонімецьких земель.
Гострі суперечки між
урядом та
профспілками із
соціально – економічних
проблем.

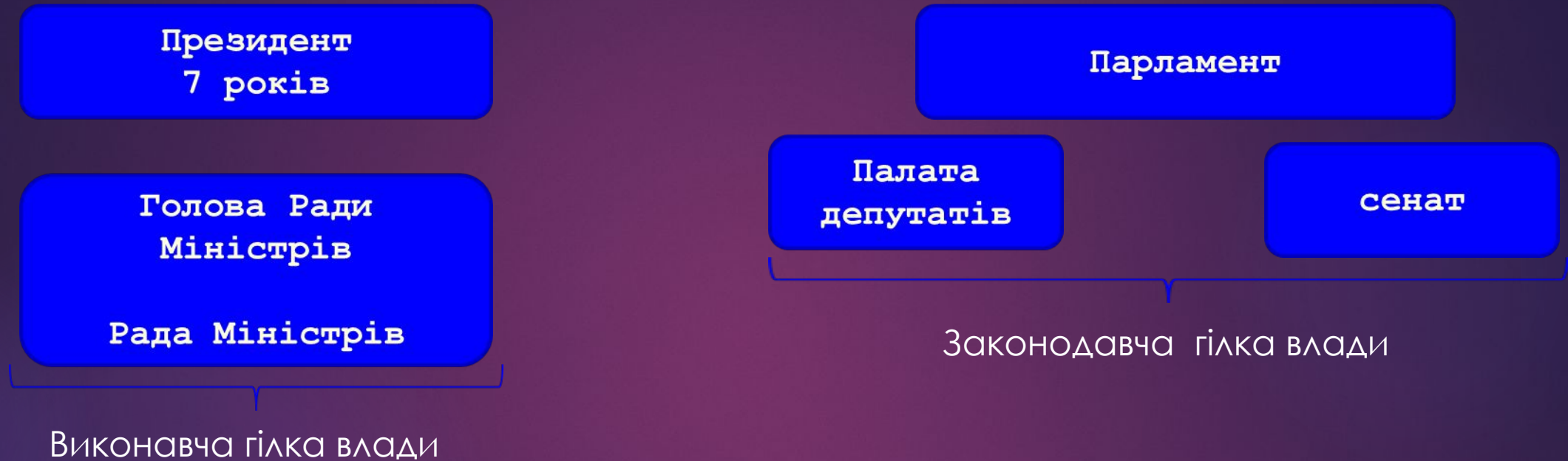
Італія

■ Італійське «економічне диво»

Причини, передумови

- Аграрна реформа, яка дещо зняла гостроту соціальної напруги на селі та земельну проблему. Селяни отримали за викуп і кредит 1,5 млн га землі. Реформа сприяла розширенню внутрішнього ринку, модернізації сільського господарства.
- Державна підтримка великих корпорацій, стимулювання централізації капіталу. Як результат — поява великих промислових імперій: ФІАТ, Монтекатіні, Піреллі, Едісон, Оліветті та ін.
- Створення великих державних підприємств і значного за обсягами державного сектору економіки (до 40 % промисловості).
- Значні капіталовкладення у розвиток відсталого Півдня країни.
- Дешева робоча сила.
- Залучення іноземного капіталу.
- Участь у європейських інтеграційних процесах. Країна — засновниця ЄЕС.
- Створення широкої системи соціального забезпечення, яка сприяла формуванню внутрішнього ринку.
- Структурна перебудова економіки, орієнтація на експорт. Оновлення технологічної бази, запровадження досягнень НТР.
- Надання пільг малому та середньому бізнесу. Широкий випуск недорогих якісних товарів повсякденного вжитку, побутової техніки, одягу, взуття тощо.
- Розвиток системи курортів, туризму, відпочинку і розваг

Конституція 1948р.

Основні положення Конституції Італії:

- Обмеження великого землеволодіння;
- Націоналізація сировинних та енергетичних галузей промисловості; участь трудящих в управлінні виробництвом;
- Право на страйки, працю, відпочинок, соціальне забезпечення, на освіту;
- Встановлення рівності чоловіка і жінки

Соціально – економічний і політичний розвиток Італії наприкінці ХХ – на початку ХХІ століття

- ▶ Прихід до влади правоцентристських урядів;
- ▶ Часті зміни урядів;
- ▶ Боротьба проти мафії (операція «Чисті руки» 1992 р – викриття у зв'язках з мафією лідерів політичних партій ХДП, ІСП);
- ▶ Криза старих партій, поява нових партій і блоків («Вперед, Італіє» на чолі з С.Берлусконі);
- ▶ 1993р. – проведення виборів до парламенту здійснювалося за мажоритарної системою;
- ▶ 1994р. – розпуск парламенту, завершення історії Першої Республіки в Італії;
- ▶ Прихід до влади «нової хвилі» італійських політиків – Ламберто Діні, Романо Проді, Сільвіо Берлусконі.

Діяльність уряду С.Берлусконі

Внутрішня політика уряду С.Берлусконі базувалася на неоконсервативних позиціях:

- ▶ Сприяння розвитку приватного бізнесу;
- ▶ Зниження податків для підприємців;
- ▶ відміна податку на спадок;
- ▶ Реформа виборів (пропорційна система виборів);
- ▶ Розробка реформи державного устрою країни;
- ▶ Реформування імміграційної політики Італії.

В 2011р. С.Берлусконі подав у відставку

Державна символіка Італії

**Дякую за
увагу!**

